

dokumenteres, at bebyggelsen/anlægget ikke har visuel påvirkning af kystlandskabet.

Om vurdering af større anlægs virkning på miljøet (VVM)

Anlæg, der efter § 6, stk. 3, nr. 4 (VVM) skal vurderes gennem en særlig redegørelse i forbindelse med regionplanretningslinier, er fritaget for den i § 16, stk. 3 og stk. 4 nævnte redegørelse, idet forholdene forudsættes at være belyst i forbindelse med regionplanlægningen.

Til nr. 6 og 7

De foreslåede ændringer er en konsekvens af de i nr. 8 foreslåede bestemmelser.

Til nr. 8

For generelt at give miljøministeren mulighed for at følge udviklingen inden for planlovens område, pålægges der i § 29, stk. 3 amtsrådene en forpligtelse til at underrette miljøministeren, hvis der gøres indsigelse mod planforslag jf. § 28. Ved ophævelsen af et nedlagt veto skal amtsrådet tilsvarende orientere miljøministeren. Det er tilstrækkeligt, at der fremsendes kopi af de relevante skrivelser.

Bestemmelsen knytter sig til alle indsigelser efter § 28, idet hensynet til at følge udviklingen inden for planlovens område ikke knytter sig specifikt til kystinteresserne men til planlovens administration i helhed.

Til nr. 9

§ 29 a, stk. 1 omhandler amtsrådets pligt til at gøre indsigelse mod kommunale planforslag, der er i strid med lovreglerne. Pligten til at gøre indsigelse gælder for forslag, der omfatter arealer i landzone og sommerhusområder i overensstemmelse med at byzonearealer i følge forslaget ikke er en del af kystnærhedszonen.

Ansvaret for varetagelsen af de nationale planlægningsinteresser i kystnærhedszonen påhviler alle planmyndigheder, og der er derfor ikke tale om at ændre kommunalbestyrelser og amtsråds planlægningskompetence.

Loven tilsigter at styrke det administrative grundlag for planlægningen i kystnærhedszonen, der varetages af amtsråd og kommunalbestyrelser.

Til nr. 10

Med den foreslåede bestemmelse tilsigtes det, at interessen i at fastholde kystområderne som væsentlige natur- og landskabsressourcer og som attraktive

til rekreative formål sikres i landzoneadministrationen.

Det skal understreges, at bestemmelsen ikke ændrer de muligheder, som landbruget har til at opføre bygninger, efter landzonereglerne i lovens §§ 35-36.

Til nr. 11

Den foreslåede ændring er en konsekvens af ændringsforslaget i nr. 9.

Til nr. 12

Den gældende bestemmelse giver allerede miljøministeren ret til at klage, fordi ministeren har en retlig interesse i, at planloven overholdes.

Ministeren har haft denne mulighed for at klage til Naturklagenævnet siden 1. januar 1993, hvor afgørelsen af retlige klager efter planloven blev henlagt til nævnet.

Ministerens ret til at klage foreslås imidlertid præciseret, således at der ikke kan rejses tvivl om, at ministeren har denne beføjelse ved siden af beføjelserne til at kalde et planforslag ind efter § 3, stk. 4, og at fremsætte indsigelse mod et regionplanforslag efter § 29, stk. 1.

Muligheden for at klage påtænkes kun benyttet i særlige typer af sager, som for eksempel retlige spørgsmål i forbindelse med planer inden for kystnærhedszonen og reglerne om miljøvurdering af større enkeltanlæg (VVM).

Til § 2

Til nr. 1 og 2

Naturbeskyttelsesloven indeholder i kap. 2 bestemmelser om klitfredning og om bygge- og beskyttelseslinier langs strande, åer og skove og omkring søer, kirker og fortidsminder.

Hensynet bag strandbeskyttelseslinien er især ud fra internationale og nationale hensyn at sikre, at de danske kyster friholdes for byggeri og andre forstyrrende anlæg samt skæmmende og udsigtshæmmende foranstaltninger såsom læhegn, småplantninger og terrænreguleringer. Den praksis, der hidtil har været fulgt for strandbeskyttelsesliniens administration, har været restriktiv.

Klitfredningslinien varetager udover disse hensyn også hensynet til bekæmpelsen af sandflugt.

Det vurderes imidlertid, at den gældende beskyttelseslinie på 100 m ikke er tilstrækkelig til at sikre de danske kyster som frie og uforstyrrede landskaber, som giver oplevelsesmuligheder for befolkningen. Der er således behov for, i en bredere zone end 100 m, at gennemføre en særlig restriktiv bebyggelsesregulering samt at forhindre opførelse af småbyg-